הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר סו.

אמר רבא לא תימא ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא: שבבת זרעו טמאה: למאי אילימא למגע מי גרע משבבת זרע דטהור אלא זרעו של זב מטמא במשא מאן שמעת להא דאמר שבבת זרע של זב ממטמא במשא אילימא האי תנא דתניא [6]רבי אליעזר אומר שבבת זרעו של זב אינו ממטמא במשא ורבי יהושע אומר [7]מטמא במשא לפי [8]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר איידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [9]והתנן [10]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שבבת זרע של זב ממטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א[1] כתיב [1]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בלילה: **מתני' [2]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [5]א"ל רב לחייא בריה דרב אמי מי גרע משבבת זרע דטהור דלמר מטמא דקא בעי למימר ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא: למאי אילימא למגע מי גרע משבבת זרע דטהור אלא זרעו של זב מטמא במשא מאן שמעת להא דאמר שבבת זרע של זב ממטמא במשא אילימא האי תנא דתניא [6]רבי אליעזר אומר שבבת זרעו של זב אינו ממטמא במשא ורבי יהושע אומר [7]מטמא במשא לפי [8]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר איידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [9]והתנן [10]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שבבת זרע של זב ממטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א[1] כתיב [1]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בלילה: **מתני'** [2]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [5]א"ל רב לחייא בריה דרב אמי מי גרע משבבת זרע דטהור דלמר מטמא דקא בעי למימר ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא: למאי אילימא למגע מי גרע משבבת זרע דטהור אלא זרעו של זב מטמא במשא מאן שמעת להא דאמר שבבת זרע של זב ממטמא במשא אילימא האי תנא דתניא [6]רבי אליעזר אומר שבבת זרעו של זב אינו ממטמא במשא ורבי יהושע אומר [7]מטמא במשא לפי [8]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר איידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [9]והתנן [10]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שבבת זרע של זב ממטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א[1] כתיב [1]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בלילה: **מתני'** [2]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [5]א"ל רב לחייא בריה

לא תימא. דהמי ספיקו דאמר שמטמא דקא בעי למימר ספק חזא ספק לא חזא דמש"ה לא מוקמינן עליה טומאה לא לענין חיוב קרבן ולא לענין סתירה אם כבר התחיל למנות ימי טהרו דכתיב[2] וספר לו שבעת ימים לעוברתו אלא ודאי חזא ומיהו ספק מחמת שבבת זרע: **מי גרע.** שבבת זרע דזב משבבת זרע דטהור דטמא נמגע כדאמר מר (נדה דף מג:) [1]ומים אשר תלה ממנו שבבת זרע (ויקרא כב) לרבות את הנוגע: **אלא אמר רב אדא בר אהבה.** מאי הא דקאמר דשבבת זרעו טמא לומר שאין תולין בה דלאחר שנזקק לטומאה אם רואה קרי [6]ורואה זיבה אין אומר זיבה בקרי כי הא דתנן בפס' זכין (פ"ב מ"ג) הרואה קרי אינו מטמא בזיבה כל מעת לעת: **סבר רב פפא קמיה דרבא למימר.** היינו טעמא דאין תולין את הזיבה בשבבת זרע דאמרינן אידי חולשא שנאנס מזיבה לאשמועה [3]שבבר נזקק לטומאה זיבה חזא נמי לרב זיבה ולא מחמת קרי אבל היכא דלא נזקק לטומאה ורואה קרי היינו טעמא דתלינן את הזיבה בקרי ואינו מטמא כל מעת לעת משום דלאו ע"י חולשא הוא דחזא דהא אכתי לא נזקק לזיבה: **א"ל רבא והא תנן.** בפס' זכין[4] עובד כוכבים שראה קרי ונתגייר מטמא בזיבה מיד ואני עלה בגרייתא[5] (עובד כוכבים שראה קרי ונתגייר מטמא בזיבה מיד) בד"א בזמן שנתגייר מהול והא הכא דליכא חולשא ואפ"ה לא תלינן את הזיבה בקרי והוי טמא מיד א"ל כיון דמקבל עליו עול מצות אין לך חולי גדול מזה. ולא חולי ממש קאמר דאי חולי ממש לא הוי טמא דזיבה שזו אחד [6]מז' דרכים שבודקין בהן את הזב שנינו במשנתינו אלא מחמת חולשא [7]ובעלמא הוא דחזא שכן זיבה נראה מבשר מת ולא מחמת קרי: **אלא תנאי היא.** דלעניל קאי דהא דתלינן לעיל מאן שמעת ליה דקאמר שבבת זרעו טמא במשא רבי יהושע היא ואמר עלה ואפ' רבי יהושע לא אמר אלא מחמת זיבה ואפ' רבי יהושע לא אמר אלא מחמת זיבה אבל בשבבת זרע דטהור דלמר מטמא דקא בעי למימר ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא: למאי אילימא למגע מי גרע משבבת זרע דטהור אלא זרעו של זב מטמא במשא מאן שמעת להא דאמר שבבת זרע של זב ממטמא במשא אילימא האי תנא דתניא [6]רבי אליעזר אומר שבבת זרעו של זב אינו ממטמא במשא ורבי יהושע אומר [7]מטמא במשא לפי [8]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר איידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [9]והתנן [10]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שבבת זרע של זב ממטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א[1] כתיב [1]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בלילה: **מתני'** [2]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [5]א"ל רב לחייא בריה

מי גרע משבבת זרע דטהור. דלמר מטמא דקא בעי למימר ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא: שבבת זרעו טמאה: למאי אילימא למגע מי גרע משבבת זרע דטהור אלא זרעו של זב מטמא במשא מאן שמעת להא דאמר שבבת זרע של זב ממטמא במשא אילימא האי תנא דתניא [6]רבי אליעזר אומר שבבת זרעו של זב אינו ממטמא במשא ורבי יהושע אומר [7]מטמא במשא לפי [8]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר איידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [9]והתנן [10]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שבבת זרע של זב ממטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א[1] כתיב [1]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בלילה: **מתני'** [2]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [5]א"ל רב לחייא בריה

מה טורה האמור בשמשון נזיר. דכתיב נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן (שופטים יג:) גמ'

מה תימא. דהמי ספיקו דאמר שמטמא דקא בעי למימר ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא דמש"ה לא מוקמינן עליה טומאה לא לענין חיוב קרבן ולא לענין סתירה אם כבר התחיל למנות ימי טהרו דכתיב[2] וספר לו שבעת ימים לעוברתו אלא ודאי חזא ומיהו ספק מחמת שבבת זרע: **מי גרע.** שבבת זרע דזב משבבת זרע דטהור דטמא נמגע כדאמר מר (נדה דף מג:) [1]ומים אשר תלה ממנו שבבת זרע (ויקרא כב) לרבות את הנוגע: **אלא אמר רב אדא בר אהבה.** מאי הא דקאמר דשבבת זרעו טמא לומר שאין תולין בה דלאחר שנזקק לטומאה אם רואה קרי [6]ורואה זיבה אין אומר זיבה בקרי כי הא דתנן בפס' זכין (פ"ב מ"ג) הרואה קרי אינו מטמא בזיבה כל מעת לעת: **סבר רב פפא קמיה דרבא למימר.** היינו טעמא דאין תולין את הזיבה בשבבת זרע דאמרינן אידי חולשא שנאנס מזיבה לאשמועה [3]שבבר נזקק לטומאה זיבה חזא נמי לרב זיבה ולא מחמת קרי אבל היכא דלא נזקק לטומאה ורואה קרי היינו טעמא דתלינן את הזיבה בקרי ואינו מטמא כל מעת לעת משום דלאו ע"י חולשא הוא דחזא דהא אכתי לא נזקק לזיבה: **א"ל רבא והא תנן.** בפס' זכין[4] עובד כוכבים שראה קרי ונתגייר מטמא בזיבה מיד ואני עלה בגרייתא[5] (עובד כוכבים שראה קרי ונתגייר מטמא בזיבה מיד) בד"א בזמן שנתגייר מהול והא הכא דליכא חולשא ואפ"ה לא תלינן את הזיבה בקרי והוי טמא מיד א"ל כיון דמקבל עליו עול מצות אין לך חולי גדול מזה. ולא חולי ממש קאמר דאי חולי ממש לא הוי טמא דזיבה שזו אחד [6]מז' דרכים שבודקין בהן את הזב שנינו במשנתינו אלא מחמת חולשא [7]ובעלמא הוא דחזא שכן זיבה נראה מבשר מת ולא מחמת קרי: **אלא תנאי היא.** דלעניל קאי דהא דתלינן לעיל מאן שמעת ליה דקאמר שבבת זרעו טמא במשא רבי יהושע היא ואמר עלה ואפ' רבי יהושע לא אמר אלא מחמת זיבה ואפ' רבי יהושע לא אמר אלא מחמת זיבה אבל בשבבת זרע דטהור דלמר מטמא דקא בעי למימר ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא: למאי אילימא למגע מי גרע משבבת זרע דטהור אלא זרעו של זב מטמא במשא מאן שמעת להא דאמר שבבת זרע של זב ממטמא במשא אילימא האי תנא דתניא [6]רבי אליעזר אומר שבבת זרעו של זב אינו ממטמא במשא ורבי יהושע אומר [7]מטמא במשא לפי [8]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר איידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [9]והתנן [10]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שבבת זרע של זב ממטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א[1] כתיב [1]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בלילה: **מתני'** [2]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [5]א"ל רב לחייא בריה

מה טורה האמור בשמשון נזיר. דכתיב נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן (שופטים יג:) גמ'

אמר רבא לא תימא ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא. פר"י כדאמרינן בפ' המפלת (נדה דף כב.) זיבה דפחיקא כיה כיה שבבת זרע לא סתרה אלא אם יום אחד זיבה דלא פחיקא כיה שבבת זרע סתרה שבעה וכבא מיירי בגון שבדק עצמו ומצא שבבת זרע וגם זיבה על הבגד ולא נודע אם בגלל הזיבה נבדה והשבבת זרע לבד ויפסור שבע אז פתך בה זיבה שבאו יחד ולא יפסור רק יום אחד:

ושבבת זרע למאי אילימא למגע. דמשנזקק לטומאה יטמא לשבבת[2] זרע כמגע פשיטא מי גרע משבבת זרע דטהור בעלמא ואפי' לא נזקק נמי אלא למשא דשבבת זרע דטהור בעלמא אינו מטמא כמגע ומשנזקק לטומאה מטמא כמשא:

אילימא האי תנא דתניא כו' אפילו רבי יהושע לא קאמר אלא בצחצוחי זיבה אבל בעיניה לא. ושבבת זרע דמגע משמע דאף בעיניה: אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה. שהוא זב מקרה לילה כלומר שאם ראה קרי מוך [6](היום)[10] אחר שראה הזיבה[11] [7]טמאה משום לקרי: וכתיב לפנות ערב. אף[12] אחר שפנה הערב[13] והייתו עד מעת לעת וכדדרשינן נמי בספרי כדפריש' לעיל דמשמע מעת לעת: מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ומ"ד יומו דייק מלילה ואידך הא דכתיב לילה משום דאורחיה דקרי למיתיא בלילה. וגראה לומר דאידך דורש [8]לפנות ערב מן הבטן: **מטוף**

אמר רבא לא תימא ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא: שבבת זרעו טמאה: למאי אילימא למגע מי גרע משבבת זרע דטהור אלא זרעו של זב מטמא במשא מאן שמעת להא דאמר שבבת זרע של זב ממטמא במשא אילימא האי תנא דתניא [6]רבי אליעזר אומר שבבת זרעו של זב אינו ממטמא במשא ורבי יהושע אומר [7]מטמא במשא לפי [8]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר איידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [9]והתנן [10]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שבבת זרע של זב ממטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א[1] כתיב [1]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בלילה: **מתני' [2]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [5]א"ל רב לחייא בריה

מה טורה האמור בשמשון נזיר. דכתיב נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן (שופטים יג:) גמ'

אמר רבא לא תימא ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא. פר"י כדאמרינן בפ' המפלת (נדה דף כב.) זיבה דפחיקא כיה כיה שבבת זרע לא סתרה אלא אם יום אחד זיבה דלא פחיקא כיה שבבת זרע סתרה שבעה וכבא מיירי בגון שבדק עצמו ומצא שבבת זרע וגם זיבה על הבגד ולא נודע אם בגלל הזיבה נבדה והשבבת זרע לבד ויפסור שבע אז פתך בה זיבה שבאו יחד ולא יפסור רק יום אחד:

ושבבת זרע למאי אילימא למגע. דמשנזקק לטומאה יטמא לשבבת[2] זרע כמגע פשיטא מי גרע משבבת זרע דטהור בעלמא ואפי' לא נזקק נמי אלא למשא דשבבת זרע דטהור בעלמא אינו מטמא כמגע ומשנזקק לטומאה מטמא כמשא:

אילימא האי תנא דתניא כו' אפילו רבי יהושע לא קאמר אלא בצחצוחי זיבה אבל בעיניה לא. ושבבת זרע דמגע משמע דאף בעיניה: אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה. שהוא זב מקרה לילה כלומר שאם ראה קרי מוך [6](היום)[10] אחר שראה הזיבה[11] [7]טמאה משום לקרי: וכתיב לפנות ערב. אף[12] אחר שפנה הערב[13] והייתו עד מעת לעת וכדדרשינן נמי בספרי כדפריש' לעיל דמשמע מעת לעת: מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ומ"ד יומו דייק מלילה ואידך הא דכתיב לילה משום דאורחיה דקרי למיתיא בלילה. וגראה לומר דאידך דורש [8]לפנות ערב מן הבטן: **מטוף**

אמר רבא לא תימא ספק חזא ספק לא חזא אלא ודאי חזא ספק מחמת שבבת זרע ספק מחמת ראייה כיון דנזקק לטומאה ספיקו טמא: שבבת זרעו טמאה: למאי אילימא למגע מי גרע משבבת זרע דטהור אלא זרעו של זב מטמא במשא מאן שמעת להא דאמר שבבת זרע של זב ממטמא במשא אילימא האי תנא דתניא [6]רבי אליעזר אומר שבבת זרעו של זב אינו ממטמא במשא ורבי יהושע אומר [7]מטמא במשא לפי [8]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר איידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [9]והתנן [10]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שבבת זרע של זב ממטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א[1] כתיב [1]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בלילה: **מתני' [2]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [5]א"ל רב לחייא בריה

מה טורה האמור בשמשון נזיר. דכתיב נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן (שופטים יג:) גמ'

מסורת הש"ס

א) [ב"ק כה.], ב) [נדה כב.], ג) זבים פ"ב מ"ג ע"ב, ד) ברכות מג:, ה) [ויקרא טו], ו) ל"ל מי מים, ז) פ"ב מ"ב, ח) [תוספתא זבין פ"ב ה"ד], ט) גי' מ"מ כשרו הל"ל אלא מדבמי כו', י) [מלא מנ יכן], כ) ל"ל הוא דתמיה ש"ו של זב, ל) גי' מ"מ מע"ל, מ) גי' מ"מ הוצה עומאת משא לקרי, נ) [במ"ג פ"ב דזבים ס"ל לר' יוסי דאינו פוטר קרי לזיבה כל אחריה אלא אחריה ומיהו הכתיב הכתי"ט הדבר הזה בתמיה רבה ומיישב קושית תוספת כתיבון אחר ע"פ ועי' מ"מ].

נוסחת הריב"ן

א) יחזר ובלה: ב) דבבר שנזקק: ג) שם אחד מן הדברים: ד) חולשא הוא: ה) אלא הרי עומת: ו) עומת כל מעת לעת: ז) שבלה זיבה של קרי עומת מעת לעת: ח) ובהאי דשמואל: ט) מדאמר קרא בדטהרה: י) בכרי סמוכ בזה"ל בלין פרי בתוס' אים אחר לא יהיה טהור מקרה לילה דמשמע אים אחר לא יהיה טהור אחר סתם אלא פירש ממה ל"ב אחי שהוא זב מקרה אחי שראה קרי אח"כ לילה מיוחר לומר דעד לילה הוא עומת הקרי כמוכ לעומת כמשא ומה לא חכי יומו: כ) כדמתיב מעבר ועד ערב ולומר לך דמעבר ומעד ערב הכתיב לפנות ערב כי הא"ל מעיל לה תנא:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מ"ד כל מעת לעת וכו' והוי מטמע כאילו כתיב כיה:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' דשמואל רמי כתיב כי יהיה בך אים עו. עי' שיטה מקובצת:

מוסף רש"י

שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה. שלו אפשר לאותה שבבת זרע הבאה מן הזב אלא טיפת לחלוחי זיבה (נדה כב.).

פי' הרא"ש

לה: עד שלא נזקק לטומאה כיצד שנים שבאו אצל כהן בזה בהרת כגריס ובזה כפלא בסוף שבוע בזה כפלא ובזה כפלא ואין ידוע באיזה מהם פשחה בין באיש א' בין בב' אנשים טהור. ואע"ג בודאי א' מהם טמא וכ"ש באיש א' בודאי אותו האיש שיש בו נגע טמא אפ"ה טהור: ובה"כ דריש ליה מקרא וטמא אותו את הודאי הוא מטמא פי' נגע שהוא ודאי מטמא ולא קאי אנבדת ואינו מטמא את הספק: משנזקק לטומא' ספקו טמא. כיצד ב' שבאו אצל כהן בזה בהרת כגריס ובזה כפלא בסוף שבוע בזה כפלא ועוד ובזה כפלא ועוד שניהם טמאים עד שיחזרו להיות כגריס. ובה"כ דריש ליה מקרא וטהר ואינו אותו הודאי הוא מטהר ואינו מטהר את הספק: מה"מ דספק נגעים לחלק: הואיל ופתח בו הכתוב בטהרה תחילה. מזה יש ללמוד דכל ספק מקלינן ביה לטהרו: אי הכי דמהאי קרא ילפת ליה. אפי' נזקק לטומאה נמי דגזרת הכתוב הוא: אלא כי אתמר דרב יהודה אהא אחמר והך קרא אתא לדרשא אחרינא והא דמיפלגי במתני' בין נזקק לטומאה ובין לא נזקק מקראי דת"כ דריש ליה כדפר' במתני': אם בהרת קודמת לשער לבן טמא. דכתיב והיא הפכה שער לבן דבעי שהבהרת מהפכתו ללבן: ספק טמא ור' יהושע אומר כיהה. פי' טהור כמו והנה כהה הנגע: ודילמא כיהה ושמא כלומר מ"ש דר' יהושע דמטהר דילמא ראוי להיות טמא והוי כמו מה"מ אלא שלשון נזיר משונה: בשבעה דרכים בודקים את הזב. שאם ראה מחמת אונס טהור דדרשי' מבשרו ולא מחמת אונסו. עד שלא נזקק לטומאה והיינו כשראה ראיה שניה שבה יגמור לטמא משכב ומושב אבל ראיה ראשונה מטמאה באונס טומאת ערב כדין בעל קרי בדדרשי' פ' בנות כותים זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו ש"ז. ראיה ראשונה של זב איתקש לבעל קרי ומצטרפי עם השניה אפי' היתה באונס: במאכל אם אכל דברים המביאים לידי זיבה כדמפרש פ"ק דיומא ג) ריג בש' בייש בריבוי שהיה במשא כבר שעשא כבר ראה אשה אפי' לא ההיה ובהרהור אפי' לא ראה ואם אירע לו א' מאלו הז' קודם שראה ראיה שניה שלא באונס: אין בודקין אותו ואף אם ראה שלישית באונס נעשה זב

עין משפט נר מצוה

נב א מיי' פ"ט מהל' מעמאי מקדש ומזבח הל"י"ד: נג ב מיי' פ"ב מהל' מחוסרי כפרה הל"י"ד: **נד** ג מיי' פ"ג מהל' נזירות הל"ט"ז:

תורה אור השלם

1. כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:
דברים כג יא
2. והדר נדר ותאמר יי צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו לייי כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו:
שמואל א א יא
3. כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים:
שופטים יג ה
4. ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר ייי עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח לייי באתי:
שמואל א טז ב

הגהות התוספות

1. ל"ל שבבת זרע. 2. ל"ל השבבת. 3. ל"ל שנתקרבן. 4. ל"ל וכי היכי דבדקינן אותו בכל מה דכרכים כן נריכין לבדוק אותו לפטור בקרי כו'. 5. ל"ל זיבה הבא אחריו. 6. ל"ל והכאי תנאי דאמרי בקרי כו'. 7. כלן הכ"ד דתניא שבבת זרע ובעל זב ממטמא במשא כל מעת לעת כו'. 8. ל"ל מאן דמטמא. 9. ל"ל מאן דמטמא. וכמ"ש ליתא כל מה שבמוגרים. 10. ל"ל לילה. 11. ל"ל מגרים הזיבה טומאת משא לקרי. 12. ל"ל דמשמע אף. 13. ל"ל הערב של יום הזיבה.

פי' הרא"ש (המשך)

לקרבן וכן הרביעית פותרת אפי' באונס: ספקו ושבבת זרעו: מפרש בגמ' שרגלים לדבר שלא באתה הראיה מחמת האונס כיון שבבר נעשה זב: מה"מ דבשלישית אין בודקין אותו: דאמר קרא והזב את זובו לזכר ולנקבה הזב חדא זובו תרי לזכר עד כאן יש לו דין זכר שאינו מטמא באונס מכאן ואילך ולנקבה יש לו דין נקבה ומטמא באונס דראיתא [בס'] בנות כותים כי יזוב זוב דמה הרי אונס אמור ומה אני מקיים דמה מחמת עצמה ולא מחמת חלה: והא דתניא ר"א אומר בשלישית בודקי' אותו. ובראייתא אונס אינו נעשה זב לקרבן. ברביעית אין בודקין אותו ופותרת אפי' באונס במאי קמיפלגי. ר"א דורש אם וגו' ראיות יש דין זכר: אמר רבא לא תימא ספק חזא ספק לא חזא דהא ודאי לא מטמאי'. אלא ודאי פ' מחמת ש"ז פ' מחמת ראיה כגון שבדק בעד ומצא עליו זיבה וקרי ואינו יודע אם ראה כל אחד בפני עצמו ופותר ז' או אם ראה שתיהם בבת אחת ואינו פותר אלא יומו דראיתא פ' המפלת זיבה דפתיכא ביה שבבת זרע לא סתרה אלא יומו. וי"מ ספק

ג) ל"ל לקן מקלינן אותו לא מנכ"ו ולא נכ"ם: כמשתה. כריתי שתיה וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com